

13 SEPTEMBER — AVOND

“Deze ontvangt de zondaars...”—Lukas 15:2

Let op de nederbuigende liefde in dit feit. Over deze Man, die boven alle andere mensen uitsteekt, heilig, zonder kwaad, onbesmet en afgescheiden van de zondaren, wordt gezegd: “Deze ontvangt de zondaars.” Over deze Man, die niemand anders is dan de eeuwige God, voor wie de engelen hun gezicht bedekken, wordt gezegd: “Deze ontvangt de zondaars.” Er is een engelentong nodig om zo’n machtige neerbuiging van liefde te beschrijven. Dat een van ons bereid is om de verlorenen te zoeken, is niet zo bijzonder, want ze zijn van ons eigen geslacht. Maar dat Hij, de beledigde God, tegen wie de overtreding is begaan, de gedaante van een dienstknecht aanneemt en de zonde van velen draagt, en dan nog bereid is om de allerslechtsten van de slechten te ontvangen: dat is wonderlijk.

“Deze ontvangt de zondaars.” Niet om hen zondaars te laten blijven, maar Hij ontvangt hen om hun zonden te vergeven, hen rechtvaardig te verklaren, hun hart te reinigen met Zijn zuiverende woord, hun ziel te bewaren doordat de Heilige Geest in hen woont, en hen in staat te stellen Hem te dienen, Zijn lof te verkondigen en gemeenschap met Hem te hebben. In de liefde van Zijn hart ontvangt Hij zondaars. Hij haalt hen van de mesthoop en draagt hen als juwelen in Zijn kroon. Hij ruikt hen als vuurbranden uit het vuur en bewaart hen als kostbare gedenktekens van Zijn barmhartigheid. Niemand is zo kostbaar in de ogen van Jezus als de zondaars voor wie Hij gestorven is. Als Jezus zondaars ontvangt, doet Hij dat niet in een of andere ontvangstruimte buiten de deur, niet in een nachtopvang waar Hij hen uit mededogen onderdak geeft, zoals mensen doen met voorbijtrekkende bedelaars. Nee, Hij opent de gouden poorten van Zijn koninklijk hart en ontvangt de zondaar helemaal in Zichzelf. Ja, Hij neemt de nederige, berouwvolle zondaar op in een persoonlijke eenheid met Zich en maakt hem een van de “leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen”. Zo’n ontvangst was er nog nooit! Dit staat ook vanavond nog volkomen vast: Hij ontvangt nog steeds zondaars. Och, dat zondaars Hem wilden ontvangen!

